

państwowe jak komunalne i prywatne, zatrudniające 20 robotników lub więcej, są obowiązane przysyłać do Głównego Urzędu Statystycznego co miesiąc sprawozdanie o stanie zatrudnienia, według wzoru przepisane przez Główny Urząd Statystyczny. Sprawozdanie za miesiąc sprawozdawczy należy wysyłać najpóźniej dn. 5 następnego miesiąca.

§ 2. Na wypadek zawieszenia lub zaprzestania albo wznowienia produkcji zakłady wymienione w § 1 mają obowiązek zawiadomić o tym fakcie w ciągu tygodnia z podaniem przyczyny Główny Urząd Statystyczny oraz właściwy urząd wojewódzki, a w Warszawie Ministerstwo Przemysłu i Handlu (inżyniera przemysłowego na m. Warszawę).

§ 3. Zakłady wymienione w § 1, nawet w razie czasowego zmniejszenia się liczby robotników poniżej 20, powinny nieprzerwanie nadsyłać zwykle sprawozdania miesięczne.

§ 4. Za regularne nadsyłanie przepisanych sprawozdań, oraz prawdziwość danych zawartych w sprawozdaniach, odpowiedzialność ponoszą właściciele, względnie kierownicy zakładów wskazanych w § 1.

§ 5. Osoby, wymienione w § 4, winne wykroczenia przeciw przepisom, zawartym w §§ 1—3 niniejszego rozporządzenia, podlegają karze grzywny do mk. 600,—a w razie niemożności uiszczenia grzywny—karze aresztu do 1 miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia może być wymierzona kara w wysokości podwójnej. Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów: a w szczególności w b. dzielnicy pruskiej, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (pr. Zb. ust. str. 65).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 1920 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle (Dz. U. R. P. № 115, poz. 759).

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

109.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 lutego 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia terminu wstrzymania eksmisji (wysiedlenia) małorolnych dzierżawców rolnych w powiatach, na które rozciągał się zakres działania b. zarządu cywilnego ziem Wołynia i frontu podolskiego i b. zarządu cywilnego ziem wschodnich.

Na mocy art. 6 ustawy z 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 93) — Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 110) termin 1 marca 1922 r. zostaje zastąpiony przez termin 1 listopada 1922 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

110.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 1 listopada 1921 r.

w sprawie ustroju i wewnętrznego toku czynności Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych.

Na mocy punktu d. art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64 poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 10 stycznia 1921 r. Najwyższy Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych otrzymuje nazwę: „Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych”.

§ 2. Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych składa się z prezesa, w razie potrzeby wiceprezesa, oraz odpowiedniej ilości radców, jako członków stałych, tudzież z przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych, jako członków niestałych.

§ 3. Prezes kieruje wszelkimi czynnościami urzędowymi, przestrzega prawidłowego ich toku, wydaje potrzebne w tym celu zarządzenia i sprawuje nadzór służbowy.

Wiceprezes pomaga prezesowi w spełnianiu jego czynności urzędowych i zastępuje go w razie potrzeby.

Na wypadek niezamianowania wiceprezesa, zastępuje prezesa, w razie potrzeby, radca mający kwalifikację sędziowską, a w braku takiego radca najstarszy służbą.

§ 4. Prezesa i wiceprezesa, którzy winni mieć kwalifikację sędziowską, mianuje Naczelnik Państwa, na przedstawienie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej.

Prezes i wiceprezes pobierają uposażenie, które przysługuje według ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) sędziom grupy IV z tem, że prezesowi przysługuje równy dodatek za kierownictwo, co prezesom Sądu Najwyższego.

Radców zaliczonych do V stopnia płac według ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) oraz funkcjonarjuszów kancelaryjnych mianuje Minister b. Dzielnicy Pruskiej na wniosek prezesa Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych.

§ 5. Po 15 przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych, jako członków niestałych, oraz taką samą liczbę zastępców, mianuje Minister b. Dzielnicy Pruskiej, na wniosek prezesa Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych, a mianowicie:

- a) po 8 przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych z działu ubezpieczenia od wypadków w przemyśle,
- b) po 4 przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych z działu ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie,
- c) po 3 przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych z działu ubezpieczenia urzędników prywatnych.

Prezes Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych winien zaproponować przedstawicieli pracodawców, jako członków niestałych i ich zastępców:

- a) z działu ubezpieczenia od wypadków w przemyśle z pośród:
 - 1) 8 osób, przedstawionych przez ubezpieczalnię krajową w Poznaniu — (wydział ubezpieczeń od wypadków),
 - 2) 4 osób, przedstawionych przez dyrekcję kolei państwowych w Poznaniu, jako władzę przeprowadzającą ubezpieczenie,
 - 3) 2 osób, przedstawionych przez wojewodę poznańskiego, jako władzę przeprowadzającą ubezpieczenie,
 - 4) 2 osób, przedstawionych przez wojewodę pomorskiego, jako władzę przeprowadzającą ubezpieczenie,
- b) z działu ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie z pośród 8 osób przedstawionych przez Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu,
- c) z działu ubezpieczenia urzędników prywatnych z pośród 6 osób, przedstawionych przez

ubezpieczalnię krajową w Poznaniu — (wydział ubezpieczeń urzędników prywatnych).

Prezes trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych winien zaproponować przedstawicieli ubezpieczonych, jako członków niestałych i ich zastępców:

- a) z działu ubezpieczenia od wypadków w przemyśle z pośród:
 - 1) 8 osób, przedstawionych przez ubezpieczalnię krajową w Poznaniu — (wydział ubezpieczeń od wypadków),
 - 2) 4 osób przedstawionych przez kasę emerytalną dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej, jako zakład odrębny,
 - 3) 2 osób, przedstawionych przez wojewodę poznańskiego, jako władzę przeprowadzającą ubezpieczenie;
- b) z działu ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie z pośród 8 osób przedstawionych przez Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu,
- c) z działu ubezpieczenia urzędników prywatnych z pośród 6 osób przedstawionych przez ubezpieczalnię krajową w Poznaniu — (wydział ubezpieczeń urzędników prywatnych).

Przedstawiciele pracodawców i ubezpieczonych muszą władać językiem polskim i najmniej 1/3 (jedna trzecia) część tak przedstawicieli jak ich zastępców, winna mieszkać stale w Poznaniu lub przynajmniej nie dalej jak o dwadzieścia pięć kilometrów od Poznania.

Przedstawiciele pracodawców i ubezpieczonych urzędować będą przez lat cztery. Zamianowanie powinno nastąpić z początkiem grudnia tego roku, w którym kończy się czas urzędowania przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych ostatnio zamianowanych.

§ 6. Przepis § 95 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy niemieckiej winien być odpowiednio stosowany do mianowanych przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych z działu ubezpieczenia od wypadków w przemyśle i od wypadków w rolnictwie oraz do ich zastępców; §§ 115. ustęp 2 i 3, 116, 117, 119, 120, 139. ustęp 2 i 3, ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych z dnia 20 grudnia 1911 r. winny być odpowiednio stosowane do mianowanych przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych z działu ubezpieczenia urzędników prywatnych i do ich zastępców.

Przedstawiciele pracodawców i ubezpieczonych oraz ich zastępcy pobierają diety i zwrot kosztów podróży według norm ustanowionych dla urzędników V stopnia płacy.

Prezes trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych winien odebrać od przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych oraz od ich zastępców ślubowanie należytego pełnienia ich obowiązków.

§ 7. Izba, orzekająca wyrokiem w sprawach ubezpieczenia od wypadków i w sprawach ubezpieczenia inwalidowego oraz izba orzekająca tak wyrokiem jak uchwałą w sprawach ubezpieczenia urzędników prywatnych, składa się z prezesa lub wiceprezesa, jako przewodniczącego, jednego członka

stałego, przybranego sędziego zawodowego, jednego przedstawiciela pracodawców i jednego przedstawiciela ubezpieczonych.

W miejsce członka stałego może zasiadać wiceprezes lub przybrany sędzia zawodowy.

Przedstawiciele pracodawców i ubezpieczonych winni być powołani w zasadzie z tego działu ubezpieczeń, do którego należy sprawa, będąca przedmiotem rozstrzygnięcia.

§ 8. Izba orzekająca uchwałę w sprawach ubezpieczenia od wypadków oraz w sprawach ubezpieczenia inwalidowego, składa się: z prezesa lub wiceprezesa jako przewodniczącego, jednego przedstawiciela pracodawców i jednego przedstawiciela ubezpieczonych.

Przedstawiciele pracodawców i ubezpieczonych winni być powołani w zasadzie z tego działu ubezpieczeń, do którego należy sprawa będąca przedmiotem rozstrzygnięcia.

W sprawach, które mają być załatwione uchwałą, w których jednak nie ma rozstrzygać izba orzekająca uchwałą, członek stały przygotowuje uchwałę, a podpisuje ją, prezes lub wiceprezes.

§ 9. Izba plenarna składa się: z prezesa jako przewodniczącego, wiceprezesa, jednego członka stałego, dwóch przybranych sędziów zawodowych, dwóch przedstawicieli pracodawców i dwóch przedstawicieli ubezpieczonych.

W miejsce wiceprezesa lub członka stałego może zasiadać przybrany sędzia zawodowy.

§ 10. Minister b. Dzielnicy Pruskiej powołuje sędziów zawodowych, jako członków przybranych, z pośród sędziów zawodowych, wchodzących w skład sądów w Poznaniu, na wniosek przełożonej władzy sądowej, na przeciąg lat czterech.

Sędziowie przybrani pobierać będą za współudział w pracach i posiedzeniach Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych wynagrodzenie, które wyznaczy Minister b. Dzielnicy Pruskiej w myśl art. 18 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436).

§ 11. Prezes oznacza skład izb, rozdziela sprawy i ustala dnie rozpraw.

§ 12. W toku postępowania przed Trybunałem dla spraw ubezpieczeń społecznych mają być stosowane:

a) w sprawach ubezpieczenia inwalidowego i ubezpieczenia od wypadków przepisy §§ 20 — 31, 33, 34, 35 zdanie pierwsze, 36 — 40, 43 zdanie pierwsze, niemieckiego rozporządzenia z dnia 24 grudnia 1911 r. o toku czynności i o postępowaniu przed urzędem ubezpieczeń Rzeszy niemieckiej (Dz. U. Rzeszy niem. str. 1083); § 32 tego rozporządzenia ma być stosowany z uwzględnieniem zmian, zawartych w §§ 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia;

b) w sprawach ubezpieczenia urzędników prywatnych przepisy §§ 8, 10 — 30, 32 — 36,

38 — 51 niemieckiego rozporządzenia z dnia 21 czerwca 1913 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 341); § 26 tego rozporządzenia ma być stosowany z uwzględnieniem zmian zawartych w §§ 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych ogłasza wyroki w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Oryginały wyroków podpisuje przewodniczący i referent.

Nagłówek wyroku winien brzmieć:

„W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej”.

Zakończenie ma brzmieć:

„Zgodność odpisu z oryginałem stwierdza się”.

„Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych”.

„Izba orzekająca wyrokiem”

(„Izba orzekająca uchwałą”)

i ma zawierać obok pieczęci podpis przewodniczącego a w razie, gdyby z jego strony zachodziła przeszkoda, podpis stałego członka izby, który brał udział w rozprawie.

Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych posługiwać się będzie pieczęcią, wzór № 3 przepisana dla władz i urzędów państwowych ustawą z dnia 1-go sierpnia 1919 r. o godłach i barwach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 69, poz. 416).

Pieczęć winna być zaopatrzona na wstędze dokoła orła w napis: „Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych”.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

- 1) przepisy ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy niemieckiej z dn. 19 lipca 1911 r. oraz przepisy niemieckiej ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych z dn. 20 grudnia 1911 r., o ile są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem,
- 2) przepisy niemieckiego rozporządzenia z dnia 24 grudnia 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 1083) o toku czynności i o postępowaniu przed urzędem ubezpieczeń Rzeszy niem. oraz przepisy niemieckiego rozporządzenia z dnia 21 czerwca 1913 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 341) o toku czynności i postępowaniu przed wyższym Urzędem Rozjemczym, które nie zostały powołane w § 12 niniejszego rozporządzenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki